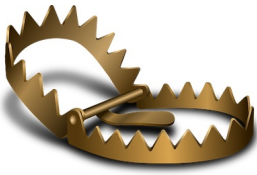

Kvarlämningar och tillägg som blir till fällor!

[Spara som PDF](#)

Jag vill ännu en gång lyfta fram det judiska folkets historia och öde som profetiska förebilder, både vad gäller hur det enskilda kristna livet skall gestalta sig, men inte minst hur det kommer att gå med kristenheten.

Inledningsvis vill jag bara påminna om hur judarnas uttåg ur Egypten, deras vandring genom Röda havet, ökenvandringen, mottagandet av budorden, mannat från himlen, intåget i det utlovade landet m.m. på ett starkt sätt motsvaras av den kristnes omvändelse, dop, helgelse, andeuppfyllelse, övergången till den ljuvliga evighet osv. Men när det sedan gäller judarnas intåg i det utlovade landet och deras fortsatta liv där, då upplever jag det mer som profetiska bilder av hur kristenheten har utvecklats och kommer att utvecklas. I vilket fall som helst har vi kristna mycket att lära från dessa berättelser. De är värda att läsas om och om igen, både som historiska fakta och för uppbyggelse, vägledning, inspiration och

Intåget i det utlovade landet

Det jag vill sätta fokus på här, är det särskilda uppdrag som Gud befallde det judiska folket att utföra när de skulle inta det utlovade landet. Det var att de skulle förgöra och fördriva alla de hedniska folkslag som bodde där sedan tidigare. Det var folk som hade kommit så långt in på ondskans väg och i avgudadyrkan, att de till och med brände upp sina egna barn som offer till sina avgudar. Därför hade Gud bestämt att ge dessa folks landområden till sitt utvalda folk, judarna, och att de skulle vara med om att utföra Guds straffdomar över dessa folk. Gud ville även utrota hednafolkets seder och avgudar, för det fanns

risker med att låta dessa vara kvar. Här är några texter ur Bibeln om detta:

5 Mos 7:1-6: " När Herren, din Gud, låter dig komma in i det land dit du nu går för att ta det i besittning, och när han driver bort många hednafolk för dig, hetiterna, girkaseerna, amoreerna, kananeerna, perisseerna, hiveerna och jebusiterna, sju folk som är större och mäktigare än du, och när Herren, din Gud, ger dem till dig och du slår dem, **då skall du ge dem till spillo**. Du skall inte sluta förbund med dem eller visa dem nåd. **Du skall inte ingå släktskap med dem. Dina döttrar skall du inte ge åt deras söner och inte ta deras döttrar åt dina söner. Ty de kommer då att leda dina söner bort från mig till att tjäna andra gudar**, och Herrens vrede skall då upptändas mot er och han skall snabbt förgöra dig. Men så här skall ni göra med dem: Ni skall bryta ner deras altaren, slå sönder deras stoder, hugga ned deras aseror och bränna upp deras avgudabilder i eld. Ty du är ett heligt folk inför Herren, din Gud. Dig har Herren, din Gud, utvalt att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jordens yta."

5 Mos 12:29-31: "När Herren, din Gud, har utrotat de hednafolk som du nu kommer till för att fördriva, och du har drivit bort dem och bor i deras land, **se då till att du inte lockas till att följa deras seder**, sedan de blivit röjda ur vägen för dig. **Fråga inte efter deras gudar, så att du säger: 'Hur dyrkade dessa folk sina gudar? Jag vill göra på samma sätt.'** Så skall inte du göra när du tillber Herren, din Gud, ty allt som är avskyvärt för Herren och som han hatar, det har de gjort till sina gudars ära. **Ja, till och med sina söner och döttrar bränner de upp i eld åt sina gudar.**"

Det fanns alltså allvarliga risker med att gå för milt fram med dessa hednafolk och att inte fullt ut lyda Guds befallningar. Om människor ur hednafolken tilläts vara kvar, då kunde de bli till andliga snaror för judarna:

Jos 23:11-13: "Var ständigt på er vakt så att ni älskar Herren, er Gud. Ty om ni vänder er bort och håller er till återstoden av dessa folk som är kvar här bland er och gifter in er med dem och har gemenskap med dem och de med er, då skall ni veta att Herren, er Gud, inte mer skall fördriva dessa folk för er. **De skall då bli en snara och en fälla för er** och ett gissel för era sidor och taggar i era ögon, till dess ni blir utrotade ur detta goda land som Herren, er Gud, har gett er."

Hur gick det då med det uppdrag som det judiska folket fick av Gud? Jo, de fullgjorde det **inte** fullt ut. Kanske var det delvis av ren slapphet som de inte intog alla områden och fördrev alla folk. Men det var säkert också av ren bekvämlighet, för många hedningar fick leva kvar där och istället bli slavar och tjänare åt det judiska folket.

Och vad hände då när alla hednafolk inte fördrevs eller tillspillogavs så som Gud hade befallt? Jo, de blev till snaror och fall för det judiska folket, på så vis att judarna började intressera sig för deras gudar, offer och riter, osv. Och det var ju EXAKT DETTA som Gud hade varnat för, vilket vi ser i bibelorden. Gud använde dessa kvarlämnade hednafolk för att sätta judarna på prov. Han ville testa om de verkligen älskade Herren sin Gud av hela sitt hjärta, hela sin själ och av hela sitt förstånd.

Dom 2-3: "Och ni ska inte sluta förbund med detta lands invånare, ni ska bryta ner deras altaren. Men ni har inte lyssnat till min röst. Vad har ni gjort? Därför säger jag nu: Jag kommer inte att driva bort dem framför er, utan de ska tränga er i sidorna **och deras gudar ska bli en snara för er.**"

Dom 2:20-22: " 'Eftersom detta folk [judarna] har överträtt det förbund som jag fastställde för deras fäder och inte har velat lyssna till min röst, skall inte heller jag längre driva bort för dem ett enda av de folk som Josua lämnade efter sig när han dog. **Ty med dem skall jag sätta Israel på prov och se om de vill hålla sig till Herrens väg och vandra på den**, så som deras fäder gjorde, eller om de inte vill det.' Alltså lät Herren dessa folk bli kvar. Han fördrev dem inte genast, och han gav dem inte i Josuas hand."

Så fort Josua och de äldste från hans tid hade dött, då avföll folket från att hängivet vandra efter Herrens bud, då började de istället dyrka avgudar och följa efter hednafolkens riter och seder allt mer. Kvarlämningarna blev till snaror runt fötterna och med tiden kom allehanda tillägg in i den judiska tron.

Uppdelning av Israel i två riken

Som du säkert känner till blev nationen Israel uppdelad i två riken efter kung Salomos regeringstid: **Israels rike** och **Juda rike**. Grundorsaken till detta var Salomos otrohet mot Herrens bud. Även Salomo tillät sig att skaffa hustrur från hednafolken, vilka förledde honom till att införa deras riter och avgudadyrkan.

Dock skedde inte uppdelningen under Salomos tid, utan under hans sons, Rehabeams regeringstid. Vi kan läsa om det i Första Kungaboken 11:1-13:

”Kung Salomo hade vid sidan om faraos dotter många andra utländska kvinnor som han älskade: moabitiskor, ammonitiskor, edomitiskor, sidoniskor och hetitiskor, De hörde till folk som Herren hade talat om och sagt till Israels barn: ’Ni skall inte gå in till dem, och de inte till er, eftersom de kommer att förleda era hjärtan att följa deras gudar.’ Till dessa höll sig Salomo och älskade dem. Han hade sjuhundra furstliga gemåler och trehundra biustrur, och dessa kvinnor förledde hans hjärta. **När Salomo blev gammal, förledde kvinnorna honom att följa andra gudar, så att hans hjärta inte förblev hängivet Herren, sin Gud, som hans fader Davids hjärta hade varit. Salomo följde efter Astarte, sidoniernas gudinna, och Milkom, ammoniternas styggelse.** Salomo gjorde det som var ont i Herrens ögon och följde inte i allt efter Herren, så som hans fader David hade gjort. Salomo byggde då en offerhöjd åt Kemosh, moabiternas styggelse, på berget öster om Jerusalem och likaså en åt Molok, ammoniternas styggelse. På samma sätt gjorde han för alla sina utländska kvinnor, som fick tända offereld och offra åt sina gudar.

Herren blev vred på Salomo, därför att hans hjärta hade vänt sig bort från Herren, Israels Gud, som två gånger hade visat sig för honom. Han hade givit honom befallning om denna sak: att han inte skulle följa efter andra gudar. Men han hade inte hållit vad Herren befallt. Därför sade Herren till Salomo: **’Eftersom det är så med dig och eftersom du inte har hållit mitt förbund och mina stadgar som jag har givit dig, skall jag rycka riket ifrån dig och ge det åt din tjänare. Men för din fader Davids skull vill jag inte göra detta så länge du lever.** Först ur din sons hand skall jag rycka det. Dock skall jag inte rycka hela riket ifrån honom, utan en stam skall jag ge åt din son för min tjänare Davids skull, och för Jerusalems skull, som jag har utvalt.’ ”

Salomos son *Rehabeam* blev efter

uppdelningen kung för *Juda rike*, och Salomos tjänare *Jerobeam* blev efter ett uppror kung över den del som fortsatt kallades för *Israel*. Med tiden blev Jerobeam orolig över att hans folk skulle dra upp till Jerusalem i Juda rike för att dyrka Herren Gud där. Jerobeam gjorde därför två guldkalvar som hans folk skulle dyrka på plats istället för att åka upp till Jerusalem. **Och observera nu detta:** dessa två guldkalvar representerade Herren Gud, men de väckte ändå Guds vrede:

1 Kung 12:26-33: "Jerobeam tänkte inom sig: 'Nu kan riket komma tillbaka till Davids hus. Ty om folket drar upp till Herrens hus i Jerusalem för att offra, kan folket i sitt hjärta vända tillbaka till sin herre Rehabeam, Juda kung. Då dödar de mig och vänder tillbaka till Rehabeam, Juda kung.' Sedan kungen hade rådgjort om detta, lät han göra två kalvar av guld och sade till folket: 'Nu får det vara nog med era färder upp till Jerusalem. **Se, här är din Gud, Israel, han som har fört dig upp ur Egyptens land.**' Han ställde upp den ena i Betel, och den andra i Dan. **Detta blev en orsak till synd.** Folket gick ända till Dan för att träda fram för den ena av dem. Han byggde också upp offerhöjdshus och gjorde alla slags män ur folket till präster, sådana som inte var leviter. Jerobeam anordnade en högtid på femtonde dagen i åttonde månaden, lik högtiden i Juda, och gick då upp till altaret. Han gjorde detta i Betel för att offra åt de kalvar som han hade låtit göra. De män som han hade gjort till offerhöjdspräster, lät han göra tjänst i Betel. Till det altare som han hade gjort i Betel steg han alltså upp på femtonde dagen i åttonde månaden, det var den månad som han själv hade valt. Han anordnade då en högtid för Israels barn och steg upp till altaret för att tända offereld."

1 Kung 13:1-3: "På Herrens befallning kom en gudsmän från Juda till Betel, just när Jerobeam stod vid altaret för att tända offereld. På Herrens befallning ropade mannen mot altaret och sade: 'Altare! Altare!

Så säger Herren: Se, åt Davids hus skall det födas en son vid namn Josia. På dig skall han slakta offerhöjdsprästerna som tänder offereld på dig, och människoben skall man då bränna upp på dig.' På samma gång angav han ett tecken genom att säga: 'Detta är tecknet på att det är Herren som har talat: Se, altaret skall rämna, och askan på det spillas ut.' "

Här införde alltså kung Jerobeam *tillägg* till den judiska tron som låg helt i strid med Guds vilja och bud. Detta förledde Israels folk till en allvarlig synd, och detta avfall från den rena och sanna tron blev början till slutet för Israels rike. För Juda rike dröjde det större avfallet betydligt längre, och de fick vid flera tillfällen uppleva ordentliga väckelseperioder under främst kungarna Hiskia och Josia. Men till slut kom det stora avfallet även för Juda, och det ledde till den 70 år långa fångenskapen i Babylon.

Avfallsprocessen i Israel och Juda

Vi ser alltså detta: När judarna intog det utlovade landet skördade man stora framgångar. Glädjen över segrarna och Herrens välvilja var då stor. Men folket fullföljde inte sitt uppdrag. Och när de hade blivit rika och mätta så började de ta det lite lättare med Guds bud och istället titta på hednafolkets seder och avguderier - och kvinnor! Med rikedomar kommer vanligen frestelsen att med hjälp av olika metoder försöka säkra den välfärd som man uppnått, och det gjorde alltså judarna genom att vända sig till seder och bruk som inte tillhörde den rena judiska tron. Även fruktan ledde till att olika tillägg infördes. Avfallet kom på så sätt sakta in över det judiska folket när de beblandade sig med de andra folken. En långsam tillvänjning ledde judarna allt längre in på avfallets väg. De började sedan på allvar dyrka framgångsgudar som Baal och Astarte för att säkra sin välfärd.

När antalet avfallna judar hade överskridit en viss gräns, och själva avguderiet nått en viss höjdpunkt, då fanns ingen återvändo. Då drog Gud undan sitt beskydd och lät främmande makter inta hela landet som även satte judarna i fångenskap i ett främmande land. Självklart fanns det enstaka trogna judar kvar som höll fast vid sin Gud och hans bud. Profeten Daniel och hans vänner utgör ju exempel på sådana personer. Men dessa trogna syntes vanligen inte på de stora scenerna; de utgjorde en liten minoritet som antagligen ansågs vara torra fanatiker och fundamentalister. De äkta profeterna hånades, förföljdes och inte sällan dödades. Jeremia är ett exempel på en sann profet som fick lida mycket på grund av sin lydnad mot Gud.

Paralleller i kristenheten

Vad kan vi kristna då lära av judarnas historia och öde i löfteslandet? Jag tror att vi har en hel del att lära här, och inte minst ta varning av.

I kristenhetens ungdom vanns också välsignade segrar. Den kristna tron vann snabbt nya områden och enkla församlingar upprättades lite varstans runt Medelhavet. Tron spreds sedan vidare ut i världen. Men med framgångarna kom med tiden makt och rikedomar. Kristenheten blev fet, mätt och lat, och man strävade då efter mer och mer av framgång, rikedom och makt. Ganska tidigt i kristendomens historia började ledarna att slå vakt om sin ställning och tävla om positioner. Man började – likt judarna i Israel och Juda rike – att snegla på hedningarnas ”spännande” riter och gudstjänstformer. Kristenheten utvecklades då allt mer i riktning mot en ämbetskyrka där hierarkier, ämbeten, vigningar, sakrament, ritual och kultakter blev det centrala.

Med tiden hade en helt ny form av ”kristendom” trätt in på den andliga arenan, en kristendom som var något helt annat än den som apostlarna på Herrens uppdrag hade spridit runt Medelhavet. Inspiration inhämtades från de gamla mysteriereligionerna. Bilder, statyer, ikoner, etc blev viktiga i gudstjänsterna – likt hur det tidigare hade blivit med judarnas avgudabilder och stoder. Dop och nattvard omformades i den ”nya kristendomen” till riktiga mysterier. Nåden ersattes av gärningar. Nattvarden blev till en gärning och ett offer som kunde ge den troende fördelar inför Gud. Snart fick endast vigda präster lov att förrätta dop och nattvard. Kyrkobyggnaderna indelades i särskilda platser för präster och andra platser för lekmän. Denna nya kristendom växte fram till att bli den *Romersk-katolska kyrkan* som snabbt såg sig som den enda bäraren av frälsning. Med tiden blev sedan den Katolska kyrkan en maktinstitution som styrde över både kungar, länder och människors liv och död. Denna utveckling har jag tidigare beskrivit i min del 2 på Temadagen i Alingsås den 22 april 2017.

Kvarlämningar och tillägg i kristenheten

Som jag visade inledningsvis blev de olika ”kvarlämningarna” till snaror runt fötterna på det judiska folket. När de inte tillspillogav eller fördrev alla hednafolk och rensade ut deras avguder, då blev hednafolkens religioner till frestelser för judarna. Först föll de för deras kvinnor och gifte sig med dessa, andra gjorde de till slavar och tjänare. Sedan kom intresset för dessa folks seder och gudar, och så infördes olika tillägg till den judiska tron, sådant som Gud hade förbjudit i sin lag.

Den tidiga kristenheten föll med tiden på samma sätt för mycket av hedendomens mystika och pråliga religiösa riter. Man plocka in det ena efter det andra som inte hade att göra i en sann kristen tro. Det avfallna Israel med alla sina avgudabilder, bildstoder, falska präster och offeraltaren, står som en stark profetisk bild för den stora Sköko-kyrka som började växa fram redan under de första århundradena. Den kanske grövsta synden i det judiska folkets avfall var att de anammade den hedniska riten att offra sina barn i eld till avgudarna för att på så sätt säkra makten och välfärden. Vi ser en parallell i kristenheten när den Katolska kyrkan började bränna många av Guds sanna barn på bål för att dessa personer inte ville avsäga sig en bibelförankrad tro och underordna sig Kyrkans läror.

Som vi sett i det judiska folket historia, delades Israel upp i två riken: Israel och Juda. Här har vi kanske också en förebild att applicera på kristenheten. Med tiden uppstod ju en stor konflikt i Kyrkan vilken ledde till reformationen, vilken i sin tur ledde till en delning i två stora "riken": Katolska kyrkan och Lutherska kyrkan. Juda rike – som i det längsta höll sig till Herren, men till slut avföll de också – kanske vi då kan se som en profetisk bild för den Lutherska kyrkan.

Var finns då kvarlämningar och tillägg i vår tids kristenhet som sett ur ett bibliskt perspektiv inte har där att göra? Jo, de finns i stort sett överallt. Tar vi en titt på den Katolska kyrkan så vågar jag nog säga att det mesta där ryms inom definitionen "kvarlämningar och tillägg". Våldigt mycket av riter, utstyrsel och tankegods har sina rötter i babylonisk hedendom och österländsk mystik. Mycket annat är tillägg som kommit in under årens lopp, inte minst vad gäller läroarna. Katolska kyrkans viktiga katekes är vad man kan kalla en handbok i just *tillägg*.

Vi kan leka med tanken att vi ger oss ut i Amazonas

djungel för att där lära en tidigare onådd indianstam läsa och skriva. Vi ger dem även ett skriftspråk och sedan översätter vi med deras hjälp Nya testamentet till deras språk. I och med detta överlåter sig de flesta i indianstammen till Jesus och den kristna tron. Om vi då skulle ta med en sådan "oskadad" Jesu lärjunge till vår civiliserade värld och be honom att leta upp en kristen församling, då är jag övertygad om att han skulle gå raskt förbi alla stora kyrkor och katedraler utan att ens fundera över om de huserade en kristen församling. Han skulle också gå

förbi de största och pråligaste frikyrkobyggnaderna. Visade vi honom runt i en Katolsk kyrka skulle han med all säkerhet undra vilken mystisk religion som ägde den byggnaden. Så illa ställt tror jag det är i den s.k. kristenheten idag.

Ser vi på Svenska kyrkan så är hon den kyrka i världen som är mest lik den Katolska kyrkan näst efter den engelska Anglikanska kyrkan. Allt det här med prästerskap, liturgi, kyrkorummet, altare, osv, är ju kvarlämningar direkt från Katolska kyrkan. Dock har Svenska kyrkan under många år varit ganska strikt luthersk i sin **lära** – vilket har varit välsignat i flera avseenden – men det är ju på väg att suddas ut mer och mer. Många tillägg har på senare tid gjorts i den liberala riktningen och mycket av sund evangelisk lära har därmed fått stryka på foten.

Ser vi sedan på frikyrkorna så finns det samfund som har kvarlämningar som härstammar direkt från Svenska kyrkan och därmed indirekt från Katolska kyrkan. Många frikyrkosamfund sitter dessutom med olika tillägg i form av ej bibelförankrade läror och yttringar, och många församlingar har lagt sig till med former som man nog kan se som onödiga tillägg till en sund kristen tro.

Konsekvenser och risker

Att det finns en uppenbar risk med *kvarlämningar* förstår vi om vi vill ta till oss den undervisning och de varningar som Bibeln ger oss genom berättelserna om judarnas liv och öde. Jag tror deras historia bl.a. finns nedtecknad för att vi i den skall se de profetiska paralleller som finns till kristenheten.

Dom 2:20-22: " 'Eftersom detta folk [judarna] har överträtt det förbund som jag fastställde för deras fäder och inte har velat lyssna till min röst, skall inte heller jag längre driva bort för dem ett enda av de folk som Josua lämnade efter sig när han dog. **Ty med dem skall jag sätta Israel på prov och se om de vill hålla sig till Herrens väg och vandra på den**, så som deras fäder gjorde, eller om de inte vill det.' Alltså lät Herren dessa folk bli kvar. Han fördrev dem inte genast, och han gav dem inte i Josuas hand."

Låter man bli att rensa ut sådant som inte har i en bibelförankrad, sann kristen tro att göra, då blir sådant till snaror runt fötterna. Gud använder också kvarlämningarna för att sätta oss på prov; Gud vill se vad vi sätter högst, hans Ord eller våra egna idéer. För Svenska kyrkan är steget över till den katolska religionen många gånger kortare eftersom där finns så mycket kvarlämningar

ifrån den Katolska kyrkan. Ett nutida absurt exempel på ett sådant snedsteg är att Svenska kyrkan nu låtit placera en byst (staty) av påven Franciskus bredvid en staty av Martin Luther på stiftskansliets innergård i Lund. När jag läser om detta blir jag bara alldeles matt i mitt innersta väsen....suck! Jag tycker ett lämpligt namn på dessa två statyer kunde vara "Avfallsmonumentet i Lund" eller kanske "Guldkalvarna i Lund".

Men även i frikyrkorna ser vi hur kvarlämningar och tillägg ställer till det. Där man t.ex. börjat intressera sig för mystik, kommer ofta intresset för den katolska religionen som ett brev på posten. Då kan man få höra nya sånger med texter som drar iväg i den mystiska riktningen, som t.ex. detta: "*Gå djupare in i mysteriet, Längre än du gått förut, Gå djupare in i okänt land...*" osv. Då tynar barnskapet inför Gud snabbt bort. Man kan fundera över hur frikyrkligheten kan falla för denna typ av andlighet. Jag tror det bl.a. kan bero på att man i frikyrkan många gånger haft ett osunt stort fokus på andliga *upplevelser*, upplevelser som man faktiskt kan kalla för mystika de också. Och då är ju inte steget långt över till katolsk mystik - eller annan mystik. Sedan har vi de sammanhang där man gett judiska högtider och seder ett för stort fokus, där har man många gånger lämnat den evangeliska tron bakom sig och gett sig in i en lagfokuserad judendom. Då försvinner också barnskapet snabbt bort i de religiösa dimmorna. Detta är några exempel på allvarliga risker och överträdelser, men det finns så klart många fler.

Främmande folk

Kvarlämningar och tillägg har i alla tider också starkt bidragit till att locka människor till kyrkorna, människor som egentligen inte är intresserade av **Bibelns** kristendom. Kvarlämningar och tillägg innebär därför att det finns medlemmar i församlingar och kyrkor som är där just för att det är dessa ting de uppskattar. Det innebär att det i församlingar och kyrkor finns människor som inte är sanna lärjungar till Jesus, som inte är frälsta till evigheten. Och detta är en av orsakerna till varför vi ser församlingar och kyrkor dra iväg utmed vägar som är helt främmande för sanna Jesu lärjungar. Detta är också en av orsakerna till att det blivit så mycket av hierarkier, liberalisering av budskapet, villoläror, förvärldsligande, ekumenik, partyn, profetskolor, storslagna kampanjer osv, osv. Församlingarna är därför inte den enkla tillflyktsort för Guds barn som de skall vara. Bibeln är tydlig med vad som gäller:

2 Kor 6:14-18: "Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? Vilken samstämmighet har Kristus med

Beliar? Eller vad kan den som tror dela med den som inte tror? Vad kan Guds tempel ha för gemenskap med avgudarna? Vi är den levande Gudens tempel, för Gud har sagt: Jag ska bo hos dem och vandra bland dem och vara deras Gud, och de ska vara mitt folk. Därför säger Herren: Gå ut från dem och skilj er från dem, och rör inte vid något orent. Då ska jag ta emot er, och jag ska vara er Far och ni ska vara mina söner och döttrar, säger Herren den Allsmäktige.”

Nya generationer

Den som efterträdde Mose var som bekant krigaren Josua. Och så länge Josua och de äldste från hans tid levde då avföll inte det judiska folket från sin Gud. Men så fort som Josua och de äldste hade dött, då avföll folket från att hängivet vandra efter Herrens bud; då började de att dyrka avgudar och följa efter hednafolkens seder och riter allt mer.

Dom 2:6-12: ”**Folket tjänade Herren så länge Josua levde och så länge de äldste levde**, de som var kvar efter Josua och hade sett alla de storverk som Herren hade gjort för Israel. Och Herrens tjänare Josua, Nuns son, dog när han var hundratio år gammal. Man begravde honom på det område som var hans arvedel, i Timnat-Heres i Efraims bergsbygd norr om berget Gaash. Och hela den generationen samlades till sina fäder.

Då växte en annan generation upp efter dem, en som inte kände Herren eller de gärningar som han hade gjort för Israel.

Och Israels barn gjorde det som var ont i Herrens ögon och tjänade baalerna. **De övergav Herren, sina fäders Gud** som hade fört dem ut ur Egyptens land, och följde andra gudar, gudarna hos folken som bodde omkring dem. Dem tillbad de och väckte därmed Herrens vrede.”

Detta skulle vi kunna likna vid att de första kristna höll sig till Herren så länge apostlarna levde, men när apostlarna hade dött bort, ja, då började också kristenheten att korrumpas allt mer. Men vi kan också se bibelordet ovan som en profetisk bild av vad som skett under och efter väckelsetider. Vi vet att Sverige, tack vare en ovanligt sund evangelisk väckelseperiod, steg upp ur smuts och elände och blev ett av världens mest välmående länder – både materiellt och andligt. De flesta av oss som lever idag utgör dock generationer som inte varit med om sanna väckelsetider. Och nu är det mycket som håller på att raderas i detta land, inte minst vad gäller sann och sund kristen tro. Vi är alltså mitt uppe i

en avfallsperiod som motsvarar den som kom efter Josuas tid, en tid då kvarlämningar äter sig in i den sunda tron, en tid då osunda tillägg ständigt görs till den sunda tron, vilket leder till ett allt mer **eskalerande** avfall. Ett sådant avfall föregick det judiska folkets fångenskap i Babylon. Tror vi att judarnas historia är profetiska förebilder för kristenhetens öde, ja då vet vi vart det hela kommer att sluta. Och känner vi till vad Uppenbarelseboken och andra texter i Bibeln säger om den yttersta tiden, ja, då har vi också verifierat tolkningen av den profetiska förebilden!

Andligt uppvaknande och utrensning

Jag har i tidigare texter beskrivit vad som skedde under

reformationens vagga. Många tysktalande människor fick då för första gången i historien möjligheten att läsa Bibeln på sitt eget modersmål, vilket ledde till att ögon öppnades för att mycket "kvarlämningar och tillägg" fanns kvar **även** i den Lutherska kyrkan. Anabaptisterna var en sådan grupp av väckta Guds barn. De ansåg att reformationen var ett "halvdant verk" och de ville därför återgå till den enkla kristna tro och församlingsbildning som Bibeln beskriver.

Detta uppvaknande över Guds Ord och vad där faktiskt står, det har vi också en fantastisk profetisk förebild för i Bibelns berättelse om kung Josia. Under hans regeringstid blev Guds lagbok återfunnen. När man då läste ur Guds Ord blev kungen så förtvivlad över den andliga dekadensen att han rev sönder sina kläder. Denna insikt i Guds Ord ledde alltså kung Josia till ett otroligt mäktigt andligt uppvaknande och en total utrensning av alla kvarlämningar och tillägg i den judiska tron.

2 Krön 34:14-33: "När de tog ut pengarna som hade flutit in till Herrens hus, **fann prästen Hilkia Herrens lagbok**, som hade blivit given genom Mose. Då sade Hilkia till skrivaren Safan: 'Jag har funnit lagboken i Herrens hus.' Hilkia gav boken åt Safan. Safan bar boken till kungen och Safan läste ur den inför kungen. **När kungen hörde**

lagens ord, rev han sönder sina kläder. Och kungen befallde Hilkia och Ahikam, Safans son, och Abdon, Mikas son, och skrivaren Safan och Asaja, kungens tjänare och sade: 'Gå och fråga Herren för mig och för dem som är kvar av Israel och Juda om det som står i den bok som man nu har funnit. Ty Herrens vrede är stor, och den är utgjuten över oss, därför att **våra fäder inte har hållit Herrens ord och inte har gjort allt som är föreskrivet i denna bok.**'

Och Hilkia och de som kungen hade utsett gick till profetissan Hulda, hustru till Sallum, klädkammarvaktaren, som var son till Tokehat, Hasras son. Hon bodde i Jerusalem, i Nya staden. Och de talade med henne så som de hade blivit tillsagda. Då svarade hon dem: 'Så säger Herren, Israels Gud: Säg till den man som har sänt er till mig: Så säger Herren: Se, över denna plats och över dem som bor här skall jag låta olycka komma, alla de förbannelser som är skrivna i den bok som man har läst för Juda kung. De har övergivit mig och tänt offereld åt andra gudar och väckt min vrede genom alla sina händers verk, därför skall min vrede utgjas över denna plats och skall inte utsläckas. Men till Juda kung, som har sänt er för att fråga Herren, till honom skall ni säga: **Så säger Herren, Israels Gud, om de ord du har hört: Eftersom ditt hjärta veknade och du ödmjukade dig inför Gud när du hörde hans ord mot denna plats och mot dem som bor här, ja, eftersom du ödmjukade dig inför mig och rev sönder dina kläder och grät inför mig, därför har jag också hört dig, säger Herren.** Jag skall samla dig till dina fäder, och du skall samlas till dem i din grav med frid. Dina ögon skall slippa se all den olycka som jag skall låta komma över denna plats och över dem som bor här.' Och de vände tillbaka till kungen med detta svar.

Då sände kungen bud och kallade samman alla de äldste i Juda och Jerusalem. Och kungen gick upp i Herrens hus med alla Juda män och Jerusalems invånare, med prästerna och leviterna, ja, med allt folket från den störste till den minste. **Han läste upp för dem allt som stod i förbunds-boken som man hade funnit i Herrens hus. Och kungen trädde fram på sin plats och slöt inför Herrens ansikte det förbundet att de skulle följa Herren och hålla fast vid hans bud, hans vittnesbörd och stadgar av hela sitt hjärta och av hela sin själ och göra efter förbundets ord, som var skrivna i denna bok.** Han lät alla som fanns i Jerusalem och Benjamin träda in i förbundet. Och Jerusalems invånare handlade efter Guds, sina fäders

Guds, förbund. Josia avlägsnade alla avgudar i de länder som tillhörde Israel och befallde alla som fanns i Israel att tjäna Herren, sin Gud. **Och så länge han [Josia] levde vek de inte av från Herren, sina fäders Gud.**”

Andligt uppvaknande i vår tid!

Jag har många gånger pekat på den nedmontering som sker i Sverige, både vad gäller sund kristen tro och välfärdssamhället som tidigare solidariskt tog hand om sina medborgare och våra gemensamma tillgångar. MEN, vi skall då inte glömma bort de korta tider av andligt uppvaknande som kom på Gamla testamentets tid i och med några av kungarna i Juda, och då tänker jag främst på Hiskia och Josia. Självklart var detta uppvaknande initierat och lett av Guds Ande och det är ett sådant uppvaknande vi bör be om i kristenheten idag! Tror vi att berättelserna om dess kungar är profetiska förebilder, då kan vi också tro på tider av andligt uppvaknande i kristenheten alldeles innan ”Babels kung” träder fram på världsscenen. Bibeln visar oss dock **inte** att det skall bli en världsvid väckelse i den yttersta tiden (så som många ”framgångspredikanter” ylar om), men vi bör ändå kunna hoppas på ett andligt uppvaknande lite här och där. Detta hopp kan bl.a. tändas av berättelserna om Hiskias och Josias nitälskan för Herren Gud och hans Ord, och deras agerande. Utifrån ett sådant hopp och med Guds hjälp och vägledning kan vi sedan verka för och be om ett andligt uppvaknande i vårt land!

Så vi kanske skall läsa dessa texter igen och lyssna in om Gud har något profetiskt personligt att säga dig och mig om hur sann och sund kristen tro skall gestalta sig. Kanske Gud vill peka på ”kvarlämningar och tillägg” i våra liv? Vad finns eventuellt med i vårt bagage som är osunt? Vad för kvarlämningar och tillägg har vi fått ära av våra fäder? Har vi kanske plockat in några nya tillägg under vår vandring som kristna? Detta är nyttiga frågor att ställa oss i bön och gemenskap med Gud inför bibelordet. Kan vi sedan bidra till att våra församlingar börjar rensa ut all bråte – så som Hiskia och Josia gjorde – så är det kanske ett steg på vägen mot ett större andligt uppvaknande. Redan idag finns ganska många vakna trossyskon i vårt land, många till antal, men inte så många procentuellt sett – ännu! Läs gärna i både Andra Kungaboken (från kapitel 18 och framåt) och Andra Krönikeboken (från kapitel 29 och framåt) om Hiskia och Josia så kanske Gud talar i ditt hjärta på något andligt hälsosamt sätt!

/Lennart

Läs vidare:

- [Den fria människan](#) (från Temadagen i Alingsås den 22 april 2017)
- [Den fria församlingen](#) (från Temadagen i Alingsås den 22 april 2017)
- [Den långsamma tillvänjningens strategi snärjer allt fler!](#)